

Posudek oponenta

Bakalářská práce Lenky Martelliové na téma Pastorační péče v nemoci a umírání

Vybrané téma bylo velmi náročné na zpracování, protože se dotýká mezních situací člověka a pro toho, kdo chce doprovázet bližního v těchto extrémních situacích, je jimi sám konfrontován. Autorka přiznává, že si zvolila toto téma, aby hlouběji pronikla do problematiky služby u nemocných a umírajících. Vedla ji k tomu touha, aby tato služba byla opravdu křesťanskou. Protože má zkušenosti z onkologického oddělení a s hospicovými pacienty, zdá se, že v textu nedělá rozdíl mezi nemocí a umíráním.

Není snadné popsat nebo obsáhnout vše, co se s člověkem děje v extrémních nebo náročných situacích. Autorce se dařilo v celé práci zachytit skutečnosti, které nemocný člověk prožívá. Myslím, že by bylo dobré, kdyby zde byly uvedeny konkrétní zážitky ze setkávání, která by oživila text a povzbudila čtenáře ve vědomí, jak Bůh je při díle, ke kterému nás přizval.

Pokud jde o pověření ke službě, je pravda, že „vyrůstá z příkladu a pověření Ježíše Krista“, ale potřebuje konkrétní vyjádření. V církvi byla a jsou udělována ministeria – pověření ke službě. To přizvání nebo poslání ke službě je důležité, aby služebník se nestal svévolným. Pro služebníka pokládám za potřebné, aby byl doprovázen modlitebním společenstvím.

Také by bylo dobré, zajímat se o zkušenosti psychologů, kteří nemají sice oporu ve víře, a přesto v nemocnicích (nevím, jestli všude) pomáhají nemocným přijmout nemoc a utrpení.

V páté kapitole vidí autorka poněkud pesimisticky nedostatečnou aktivitu církve, nedostatečné vzdělávání pracovníků, setrvávání v zaběhlých formách, chybějící koncepci atd. Ale nějaké snahy tu přeci jsou – kupř. vznikající síť hospiců, nemocniční kaplani, služby charit vč. potřebného vzdělávání jejich pracovníků.

Práci hodnotím jako velmi dobrou (B).

Stanislav Pavlík Kladno